

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Forslaget er i vid udstrækning en gengivelse af den gældende landstingsforordning om arbejdsmarkedsydelse, som trådte i kraft den 1. juli 2006. Forslaget er udarbejdet fordi, der er konstateret uhensigtsmæssigheder med den gældende landstingsforordning om arbejdsmarkedsydelse. Forslaget fremsættes uanset, at Naalakkersuisut forventer at revidere arbejdsmarkedslovgivning de kommende år, da det er fundet nødvendigt, at rette op på de uhensigtsmæssigheder, der er i den gældende landstingsforordning.

Forslaget sikrer overensstemmelse mellem bestemmelserne i selve loven og mellem den grønlandske og den danske version af loven, da der var sket en fejloversættelse i forhold til beregningen og udbetalingen af arbejdsmarkedsydelsen. Derudover gør forslaget det muligt for ledige eller hjemsendte at tage anviste kortvarige job uden at miste retten til den arbejdsmarkedsydelse, som de har optjent.

Forslaget underbygger videre de kommende reformer, der har til hensigt at skabe incitament til selvforsørgelse og arbejdsmarkedsdeltagelse.

Baggrunden for forslaget er at sikre de registrerede ledige, der reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet økonomisk sikkerhed under uforskyldt ledighed. Forslaget omfatter også syge.

Ønsket med forslaget er at sikre personer, der uforskyldt bliver ledige samt syge en økonomisk kompensation.

Den nye arbejdsmarkedsordning skal medvirke til at adskille den del af de ledige, som er arbejdsføre, og som reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet, fra de ledige, som har andet end ledighed som primært problem.

Arbejdsmarkedsydelsen skal understøtte en aktiv beskæftigelsespolitik, hvor erhvervslivets efterspørgsel på kvalificeret arbejdskraft søges tilgodeset gennem en hensigtsmæssig udnyttelse af ledighedsperioder til målrettet opkvalificering.

Arbejdsmarkedsydelsen skal tillige medvirke til at sikre ledige mulighed for fremtidig fastere tilknytning til arbejdsmarkedet ved at erstatte passiv forsørgelse i ledighedsperioder med aktiv deltagelse i efteruddannelses- eller opkvalificeringstiltag i disse perioder.

Endvidere skal arbejdsmarkedsydelsen skabe egnede rammer for, at den ledige kan indgå i aktivering eller komme i beskæftigelsesprojekter.

Arbejdsmarkedsydelse ydes som en økonomisk kompensation til den del af den potentielle arbejdsstyrke, som er arbejdsføre, og som allerede har en vis tilknytning til arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedsydelsen tildeles uden hensyntagen til den lediges samlede husstandsindkomst, da den relaterer sig til den enkeltes tilknytning til arbejdsmarkedet.

Arbejdsmarkedsydelsen hviler på en række hovedprincipper. For det første skal der sikres incitament til selvforsørgelse, det vil sige, at det skal kunne betale sig at arbejde og have en tilknytning til arbejdsmarkedet. Desuden skal administrationen og visitationen af ledige foregå hos én instans, som ud fra bestemmelserne om rådighed skal kunne afgøre, om den ledige reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet og er arbejdsfør. Kun ledige, som opfylder disse betingelser, registreres og indberettes som ledige.

Derudover skal der både sikres ret og pligt for den ledige til udarbejdelse af en målrettet individuel handlingsplan, som skal revurderes efter behov, og anvisning af passende beskæftigelse, aktivering og/eller opkvalificeringstiltag i ledighedsperioden. Tillige skal arbejdsmarkedsydelsen sikre ligestilling mellem forskellige lønmodtagergrupper på arbejdsmarkedet.

Forslaget erstatter landstingsforordning nr. 5 af 1. juni 2006 om arbejdsmarkedsydelse.

2. Hovedpunkter i forslaget

Nærværende forslag om arbejdsmarkedsydelse har til formål at sikre de uforskyldte ledige, hjemsendte samt syge en økonomisk kompensation for tabt arbejdsfortjeneste.

Arbejdsmarkedsydelsen ydes til lønmodtagere, der de seneste 13 uger har haft beskæftigelse som lønmodtager og i denne periode har haft mindst 182 timers beskæftigelse.

Visitation og kompetenceafklaring af den enkelte ledige, som henvender sig til den kommunale forvaltning, vil ske i kommunen. Kommunalbestyrelsen udarbejder sammen med den vejledningssøgende en individuel handlingsplan. Herfra visiteres de ledige til henholdsvis målrettede sociale foranstaltninger, såsom offentlig hjælp, førtidspension eller arbejdsmarkedsforanstaltninger, som kan være arbejdsmarkedsydelse, revalidering, aktivering eller beskæftigelsesforanstaltning.

Personer, som er arbejdsføre og reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet, registreres i kommunen som ledige, mens andre ledige ikke registreres som stående til rådighed for arbejdsmarkedet. Herved opnås en mere realistisk vurdering af antallet af personer, der reelt indgår i arbejdsstyrken.

Personer, som ikke oppebærer en indkomst fra en virksomhed, som på grund af produktionsstop har måttet hjemsende medarbejderne, uden formelt at afskedige dem, har mulighed for at modtage arbejdsmarkedsydelse. Ydelsen udbetales dog under forudsætning af, at de reelt står til rådighed for andet anvist arbejde eller opkvalificerende tiltag i ledighedsperioden. Det er konstateret, at det er uhensigtsmæssigt, at modtageren af arbejdsmarkedsydelse mister retten til arbejdsmarkedsydelse, hvis de tager imod et tilbud om et kortere vikariat. Det er problematisk, da det ofte vil være den slags job, der er, og det er et samfundsmæssigt problem, at der ikke kan skaffes vikarer på eksempelvis plejehjem. Der er derfor indsat en bestemmelse i forslaget om, at modtageren af arbejdsmarkedsydelse ikke mister retten til arbejdsmarkedsydelse, såfremt der har været lønindtægt enkelte dage i perioden, hvor der modtages arbejdsmarkedsydelse. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006 om offentlig hjælp.

Hjemsendte er medarbejdere, der stadig er ansatte, men er sendt hjem i en kortere periode eksempelvis på grund af mindre reparationer og vedligehold af produktionsinstrumenter.

Udbetaling af arbejdsmarkedsydelse kan standses, såfremt den ledige eller hjemsendte nægter at påtage sig anvist arbejde, udebliver fra anvist arbejde, aftalt tilbud om aktivering, beskæftigelse eller opkvalificering og således ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Den ledige eller hjemsendte, som ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet, vil i henhold til denne forordning kunne sættes i karantæne i 4 uger. Såfremt den ledige eller hjemsendte stadig ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet efter 4 uger, anses vedkommende for ikke at være berettiget til arbejdsmarkedsydelse.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes ikke at indeholde økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at indeholde økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet, naturen eller folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes at gøre det muligt for borgerne at tage de korttids job, der er, uden at miste den økonomiske sikkerhed som arbejdsmarkedsydelsen er.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget påvirker ikke forholdet til Rigsfællesskabet og medvirker ikke til øget selvstyre.

8. Høring af myndigheder og organisationer

Forslaget har i perioden 5. december 2013 til 6. januar 2014 været i høring hos følgende: Formandens Departement, Departementet for Finans og Indenrigsanliggender, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Familie og Justitsvæsen, Kommuneqarfik Sermersooq, Qeqqata kommunia, Qaasuisup kommune, Kujalleq kommune, KANUKOKA, SIK, GA, NUSUKA, Royal Greenland, Halibut, Deloitte, Polarseafood, Artic Prime Production og Arctic Green Food.

Forslaget har desuden været i offentlig høring på Selvstyrets høringsportal.

Der er modtaget høringssvar fra følgende: Departementet for Familie og Justitsvæsen, Departementet for Finanser og Indenrigsanliggender, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, KANUKOKA, Kommune Kujalleq, Kommuneqarfik Sermersooq, GA, SIK, Piareersarfik Sisimiut og IMAK

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Det bemærkes at høringssvarene, som er anført i kursiv, kun er gengivet i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering.

Alle høringssvar er i deres helhed medsendt til det behandlende udvalg i Inatsisartut.

Departementet for Familie og Justitsvæsen bemærker, at det er uklart hvor længe man er berettiget til arbejdsmarkedsydelse på grund af sygdom.

Det fremgår klart af den gældende lovs § 9, stk. 2, at arbejdsmarkedsydelse kan ydes i sammenlagt 13 uger. Dette gælder også ved sygdom. Uanset dette er der indsat en ny § 10, stk. 5 hvoraf fremgår, at arbejdsmarkedsydelse kan ydes sammenlagt 13 uger.

Departementet for Familie og Justitsvæsen påpeger endvidere, at der er en meget stor ulighed mellem offentligt ansatte og privat ansatte i tilfælde af sygdom. Privat ansatte som eksempelvis får konstateret kræft og må igennem et længere sygdoms-/behandlingsforløb, kan meget hurtigt blive tvunget over på offentlig hjælp, hvis ikke deres aftale/overenskomst giver ret til løn under sygdom i en længere periode.

Forholdet som Departementet for Familie og Justitsvæsen påpeger, henhører under forhold som bliver forhandlet af arbejdsmarkedets parter og fastsat i overenskomster. Det er således ikke forhold, som hører under lovgivning om Arbejdsmarkedsydelse.

Departementet for Finanser og Indenrigsanliggende bemærker, at eksemplet i bemærkningerne til § 1 angående "rimelig grund" til opsigelse er uhensigtsmæssig, da en person, som opsiges sit arbejde for at passe et alvorligt sygt barn ikke vil stå til rådighed for arbejdsmarkedet og derfor ikke være berettiget til at modtage arbejdsmarkedsydelse.

Der er indsat nyt eksempel.

Departementet for Finanser og Indenrigsanliggende bemærker, at offentlig hjælp skal tilføjes under opremsningen af offentlige ydelser i bemærkningerne til § 7.

Det er indsat i bemærkningerne.

Departementet for Finanser og Indenrigsanliggende påpeger, at det ud fra definitionen af matchgruppe 2 og 3 kan diskuteres om de ledige i disse grupper står til rådighed og dermed kan få arbejdsmarkedsydelse.

En ledig i matchgruppe 1, der bliver længerevarende syg skal ommatches til matchgruppe 3, men vil stadig have ret til sin arbejdsmarkedsydelse, hvilket fremgår af lovens § 10, stk. 1.

Departementet for Finanser og Indenrigsanliggende anfører, at matchgruppensystemet bør indarbejdes i loven. Det bør angives, hvilke ydelser de ledige i de tre matchgrupper vil få tildelt. "Da indførelsen af matchgruppensystemet kan medføre ændrede ydelser for borgerne, bør de økonomiske konsekvenser for borgerne samt for det offentlige også være angivet i de almindelige bemærkninger."

Den ydelse man som ledig har ret til afhænger ikke af matchgruppertilhørsforholdet, men derimod antallet af timer man har arbejdet indenfor de seneste 13 uger. Der vil derfor som udgangspunkt ikke være tale om en ændret økonomi, som følge af en ændret matchgruppeinddeling hvis denne skyldes sygdom. Bemærkningen fra Departementet for Finanser og Indenrigsanliggende har derfor ikke givet anledning til ændring.

Afslutningsvist bemærker Departementet for Finanser og Indenrigsanliggende, at det klart skal fremgå, at der skal udarbejdes en handlingsplan for de ledige.

Det fremgår klart af forslaget § 8, stk. 2, at der udarbejdes en handlingsplan og af § 13, stk. 1, at det kan sanktioneres såfremt den ledige nægter at medvirke til at udarbejde handlingsplanen.

Kommune Kujalleq anfører, at de tidligere har påpeget u hensigtsmæssigheden i, at ledige risikerer at miste deres arbejdsmarkedsydelse, når de påtager sig vikarjobs under deres ledighed, og derfor er Kommune Kujalleq tilfreds med, at der lægges op til at rette op på denne problemstilling.

Herefter bemærker Kommune Kujalleq: ”Dette vil efter vores mening, gøre det nemmere for arbejdsgivere at rekruttere vikarer til midlertidige ledige stillinger, og de arbejdsledige vil ikke længere være betænkelige ved at påtage vikarjobs, som jo også i sidste ende vil kunne give dem bedre chancer for at få fast ansættelse.

Derudover glæder det Kommune Kujalleq, at man nu lægger op til, at der i loven klart fremgår, at Kommunalbestyrelsen udarbejder i samarbejde med den ledige eller hjemsendte - en individuel handlingsplan, i overensstemmelse med anden lovgivning på området.”

Kommuneqarfik Sermersooq tilkendegiver indledningsvist, at de hellere havde set en generel revision af arbejdsmarkedslovgivningen i stedet for disse justeringer. Kommuneqarfik Sermersooq finder, at det er vigtigt, at optimere incitamentet til selvforsørgelse for lønmodtagerne, hvorfor de bifalder ændringen med, at ledige under arbejdsmarkedsydelse ikke mister retten til ydelsen, når de tager kortvarige jobs og vikariater.

Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked har gennemført et omfattende undersyningsforløb i kommunerne, og er i forbindelse hermed blevet opmærksom på væsentlige u hensigtsmæssigheder med den gældende lov. Uanset at Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked forventer, at der vil komme yderligere ændringer til den foreslåede lov, er det fundet nødvendigt at rette op på de væsentlige u hensigtsmæssigheder, der er konstateret.

Vedrørende handlingsplaner bemærker Kommuneqarfik Sermersooq, at den hidtidige tekst har været formuleret som en ret til at få udarbejdet handlingsplan men ikke en pligt. Kommuneqarfik Sermersooq er enige i, at alle skal have udarbejdet handlingsplaner, og sammen med KANUKOKA mener de, at de økonomiske konsekvenser for Kommunerne bør undersøges nærmere.

Kommuneqarfik Sermersooq anmoder om, at der i bemærkningerne til forslaget indskrives eksempler på ”rimelig grund” til at opsiges sit arbejde for at adskille arbejdsmarkedspolitik for socialpolitik.

Der er indsat nyt eksempel.

GA anfører indledningsvist, at det bør overvejes, at skabe mulighed for arbejdsmarkedsydelse til alle der bliver hjemsendt grundet råvaremangel, maskinskade, vejrlig eller lignende uforudsete omstændigheder, således at det ikke kun gælder for landbaseret produktion.

I forhold til § 4 er det hensigten, at Departementet inden for den nærmeste fremtid starter en dialog med relevante parter om, hvornår der skal være mulighed for at udbetale arbejdsmarkedsydelse til andre end dem, der er omfattet af loven i dag. GA's bemærkning er derfor noteret, og vil indgå i den næste lovændring.

I forhold til § 9 bemærker GA, at det bør præciseres, at arbejdsmarkedsydelsesperioden forlænges med det antal dage lønmodtageren har haft beskæftigelse.

Det har ikke været intentionen, at arbejdsmarkedsydelsesperioden skal kunne udbetales i en længere periode end 13 uger, hvilket GA's forslag vil betyde. GA's bemærkning har derfor ikke ført til ændring i den foreslåede bestemmelse.

GA anfører, at det fremgår af bemærkningerne til § 9, at enkelte dage er op til 5 dage. GA ser ingen grund til at begrænse den lediges mulighed for at arbejde i flere dage, da det offentlige kun vil komme til at betale arbejdsmarkedsydelse i 13 uger i alt, selvom lønmodtager har taget 1 måneds arbejde. Det vil give en endnu større mulighed for at ansætte vikarer eller andet midlertidig beskæftigelse. GA anbefaler derfor, at "enkelte dage er således op til 5 dage." fjernes fra bemærkningerne.

Forslaget er ikke fulgt, da det forekommer at have elementer af erhvervsstøtte og ikke understøtter formålet med loven. Forslaget fjerner det klare incitament til at finde sig et permanent og kontinuerligt arbejde og kan potentielt medføre, at perioden hvor der ydes arbejdsmarkedsydelse udtrækkes langt over de 13 uger fra ledighedens start.

SIK bemærker, at der i bemærkningerne til forslaget er lagt op til nogle ændringer i forhold til nuværende praksis omkring ydelse til midlertidigt arbejdsløse, som ikke fremgår tydeligt at lovtæksten, og heller ikke er fremhævet under de almindelige bemærkninger.

SIK anfører, at de har særdeles uheldige erfaringer netop omkring ydelserne til midlertidigt arbejdsløse, som vedrører, hvem der kan modtage ydelsen. Det er især lovtækstens § 4, der medfører tvivl, idet der ikke står noget om, at det kun er fiskeindustriarbejdere. Ifølge bemærkninger til bestemmelsen gives ydelser fortsat kun til landbaseret produktion, dog udvides bestemmelsen til også at omfatte rengørings- og servicemedarbejdere.

SIK bemærker i forhold til de almindelige bemærkninger til forslaget, at tvivlen om, hvem der kan modtage ydelsen underbygges men sætningen ”at der for så vidt angår hjemsendt personale alene er tale om personale, der er hjemsendt. Dette har været uklart i den gældende lov, men bliver præciseret.”

Der er med dette forslag ikke lagt op til at præcisere eller ændre praksis vedrørende hvem, der kan modtage arbejdsmarkedsydelse. Det er en fejl, at der står noget om dette i de almindelige bemærkninger, og det er nu slettet. Det forventes, at spørgsmålet vil blive taget op og føre til ændringer af den forslåede lov, men da arbejdet forventes at være omfattende, er det ikke medtaget i denne begrænsede lovrevision. I forhold til bemærkningerne til § 4 er de ikke ændret i forhold til bemærkningerne til § 2 i Landstingsforordning nr. 5 af 1. juni 2006.

Piareersarfik Sisimiut bemærker, at der kan være et problem hvis hjemsendelsen sker en onsdag, hvor kommunen holder lukket.

I bemærkningerne til § 6, stk. 2, er det nu anført, at såfremt den hjemsendte kontakter kommunekontoret den næste dag, hvor det relevante kommunekontor har åbent, skal kommunens åbningstider ikke komme den hjemsendte til skade. Den hjemsendte vil således kunne få arbejdsmarkedsydelse fra hjemsendelsestidspunktet.

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug havde ikke bemærkninger til forslaget.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen definerer de tre situationer, hvor en person er at betragte som "selvforskyldt ledig". Dette gør sig gældende, når en person uden rimelig grund opsiger eller forlader sit arbejde eller bliver opsagt på grund af egne forhold.

Der kan ikke gives en udtømmende opregning af, hvornår der er tale om "egne forhold". "Egne forhold" vil for eksempel kunne være beruselse i arbejdstiden eller nægtelse af at efterkomme en ordre. En person skal desuden anses som selvforskyldt ledig, hvis pågældende opsiger sit arbejde på grund af, at husstanden flytter grundet ægtefællens arbejde. Den pågældende vil i stedet være berettiget til at modtage ydelser efter forordningen om offentlig hjælp. Med "rimelig grund" tænkes for eksempel på situationer, hvor en person opsiger sin stilling på grund af arbejdsmiljømæssige årsager fx. et dårligt psykisk arbejdsmiljø på grund af mobning eller skimmelsvamp. Hvis en person, der selv har sagt sit arbejde op, efterfølgende ved dom eller efter forhandling mellem pågældende faglige organisation og arbejdsgiveren får medhold i, at vedkommende havde en rimelig grund til opsigelse, vil der kunne udbetales arbejdsmarkedsydelse med tilbagevirkende kraft.

Kommunalbestyrelsen afgør, om ansøgeren er selvforskyldt ledig på grundlag af en samlet bedømmelse af den lediges forhold.

Kommunalbestyrelsens afgørelse kan påklages til Det Sociale Ankenævn, jf. § 19. Klagen skal indgives til Det Sociale Ankenævn senest 4 uger efter, afgørelsen er modtaget.

Til § 2

Som lønmodtager defineres en person, der får lønnen udbetalt per time, uge, hver 14. dag, måned eller på akkord. Lønnen skal af arbejdsgiveren indberettes som skattepligtig. Det er uden betydning, om beskæftigelsen er i et kommunalt aktiveringsprojekt, tidsbegrænset ansættelse eller arbejde med løntilskud som led i en revalideringsplan. Den ledige optjener ligeledes timer i forhold til beskæftigelseskravet i § 6, stk. 1, nr. 3, ved deltagelse i kurser, hvor der ydes kursusgodtgørelse, eller hvis der modtages løn under kurser.

Frierhververe kan ikke betragtes som lønmodtagere. Fangere, selvstændige fiskere, fåreholdere og lignende, falder således uden for lønmodtagerbegrebet. Uden for lønmodtagerbegrebet falder endvidere visse repræsentanter, der stort set selv tilrettelægger deres arbejde, artister, musikere med videre, såfremt disse honoreres for enkeltstående tilfælde af optræden, samt freelancetolke, konsulenter med flere, der virker i eget navn.

Til § 3

Arbejdsfør defineres her som en person, der uden sundhedsmæssig begrænsning kan påtage sig anvist arbejde eller opkvalificeringstilbud, idet personen anses som værende til rådighed for arbejdsmarkedet. Personen skal kunne påtage sig al forefaldende arbejde eller opkvalificeringstilbud. Hertil gælder dog den undtagelse, der følger af § 9, stk. 3, nr. 1, vedrørende hensyn til helbredsmæssige forhold.

Til § 4

Definitionen af produktionsstop er søgt gjort relativt snæver, idet der påhviler arbejdsgiverne et ansvar for, så vidt muligt, at sikre en kontinuerlig produktion. Det er således ikke hensigten, at eventuelt utilstrækkelig planlægning eller koordination skal føre til højere udgifter for det offentlige. Det er naturligvis i arbejdsgivernes interesse at holde produktionen i gang. Det er dog ikke alene fabriksarbejdere, som vil kunne modtage arbejdsmarkedsydelse, men også eksempelvis rengørings- og andre servicemedarbejdere, som rammes af midlertidig lukning af en virksomhed som følge af produktionsstop på grund af råvaremangel, maskinskade, vejrlig eller lignende uforudsete omstændigheder. Inatsisartutloven er dog begrænset til kun at omfatte landbaseret produktion.

Til § 5

Arbejdsmarkedsydelsen ydes som compensation for tabt arbejdsfortjeneste for den ledige eller hjemsendte. Denne bestemmelse omfatter også personer i ansættelsesforhold, der midlertidigt bliver uarbejdsdygtige på grund af sygdom.

Til § 6

Til stk. 1

Betingelserne for at kunne modtage arbejdsmarkedsydelse er, at en ledig, hjemsendt eller syg, er arbejdsfør eller er ramt af sygdom under den periode jf. henholdsvis kapitel 3 og 4, hvor den ledige, hjemsendte eller syge ellers er til rådighed for arbejdsmarkedet, er fyldt 18 år, eller er forsørger, har folkeregisteradresse i en kommune i Grønland og i de seneste 13 uger har haft beskæftigelse samt i denne periode har haft mindst 182 timers beskæftigelse. Dette svarer til en gennemsnitlig minimumsbeskæftigelse på 14 timer om ugen over en 13-ugers periode. En person, der har været sygemeldt i 120 dage og efterfølgende afskediget, kan opfylde kravene om at have haft beskæftigelse i de seneste 13 uger. Såfremt en person har afholdt ferie, hvortil der er optjent feriegodtgørelse, inden for de seneste 13 uger, vil timerne tælle med til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Betingelserne for at få udbetalt arbejdsmar-

kedsydelse skal være opfyldte på det tidspunkt, hvor personen anmoder om tildeling af arbejdsmarkedsydelse.

Rådighedsbegrebet, jf. § 9, stk. 3, nr. 1, skal i denne forbindelse forstås således, at kommunalbestyrelsen til enhver tid kan sætte den ledige i arbejde.

Til stk. 2

Personer, der er hjemsendte på grund af produktionsstop, og som er til rådighed for arbejdsmarkedet eller opkvalificering, har ret til at få arbejdsmarkedsydelse fra den dag, de henvender sig hos kommunalbestyrelsen og desuden opfylder kravene i bestemmelsens stk. 1. Såfremt den hjemsendte henvender sig til kommunalbestyrelsen på hjemsendelsesdagen, vil den hjemsendte kunne modtage arbejdsmarkedsydelse for den del af dagen, der ikke aflønnes af arbejdsgiveren. Med hensyn til 13 ugers fristen i inatsisartutlovens § 9, stk. 2, medregnes den 1. hjemsendelsesdag kun med det antal timer, der udbetales arbejdsmarkedsydelse for. Den hjemsendte påføres således ikke et økonomisk tab ved at modtage arbejdsmarkedsydelse på hjemsendelsesdagen, da den pågældende stadig kan modtage arbejdsmarkedsydelse i 13 uger. Såfremt den ledige bliver hjemsendt en dag hvor det relevante kommunekontor holder lukket, og den ledige kontakter kommunen den næste dag kommunekontoret har åbent, vil den ledige kunne modtage arbejdsmarkedsydelse fra det tidspunkt, hvor hjemsendelsen skete. Kommunekontorets åbningstider skal således ikke være til skade for den ledige.

Hjemsendte medarbejdere er ikke afskedigede og befinder sig således i et ansættelsesforhold, men de står til rådighed for arbejdsmarkedet, såfremt de ikke bliver aflønnet i hjemsendelsesperioden. De hjemsendte kan derfor anvises arbejde, men de skal dog være opmærksomme på, at de skal opsige deres job, såfremt de anvises varigt arbejde.

Der forventes ikke de store problemer hermed, da der i praksis er tale om meget korte opsigelsesperioder, 1 – 3 dage for ikke faglærte.

Arbejdsgiveren skal over for kommunalbestyrelsen dokumentere hjemsendelsen skriftligt. Den skriftlige dokumentation kan også ske elektronisk. Arbejdsgiveren har en interesse i, at de hjemsendte kan modtage arbejdsmarkedsydelse, og der forventes derfor ikke i praksis at opstå problemer med at få arbejdsgiveren til at dokumentere hjemsendelsen.

Der gøres opmærksom på, at ordningen ikke gælder for de hjemsendte, der oppebærer løn eller anden indtægt i forbindelse med hjemsendelse på grund af produktionsstop. Under begrebet indtægt falder eventuel kursusgodtgørelse, den hjemsendte modtager, såfremt arbejdsmarkedets parter har aftale om, at den hjemsendte deltager i kurser i hjemsendelsesperioden. Sådanne aftaler findes blandt andet for visse ansatte og arbejdspladser inden for bygge- og anlægssektoren samt fiskeri- og servicesektoren. Inatsisartutloven afskærer således den hjemsendte

fra at modtage arbejdsmarkedsydelse samtidig med, at den hjemsendte modtager løn eller oppebærer anden indtægt fra arbejdsgiveren.

Personer, der modtager arbejdsmarkedsydelse, har pligt til at modtage opkvalificering ved uforskyldt ledighed eller ved overgang til andet erhverv. Opkvalificering kan indeholde kurser eller anden kortere uddannelse, herunder modulopbyggede kurser.

Til stk. 3

Såfremt arbejdsgiveren bevidst eller groft uagtsomt afgiver fejlagtige oplysninger til kommunalbestyrelsen, kan eventuelle udbetalt beløb kræves tilbagebetalt fra arbejdsgiveren.

Til stk. 4

Hvis en arbejdstager eksempelvis på grund af ansættelsesmæssige årsager oppebærer løn i en periode, hvor arbejdstageren er hjemsendt, så kan arbejdstageren ikke modtage arbejdsmarkedsydelse.

Til stk. 5

Afgørelsen, om ansøgeren opfylder kravene i bestemmelsens stk. 1, sker umiddelbart efter den lediges første henvendelse til kommunen gennem visitation af personen.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om ansøgeren opfylder kravene i stk. 1, kan efter lovens § 19 klages til Det Sociale Ankenævn senest 4 uger efter, afgørelsen er modtaget.

Til § 7

Bestemmelsen præciserer, at det kun er personer, der er arbejdsføre eller syge og ikke modtager anden form for offentlig ydelse, såsom offentlig hjælp, uddannelsesstøtte, revalideringsydelse eller løn under fleksjob, der er berettiget til arbejdsmarkedsydelse. Med anden offentlig ydelse menes ydelser, der træder i stedet for en indtægt.

Til § 8

Til stk. 1

Ledige og hjemsendte, som henvender sig til kommunalbestyrelsen, har ret til at modtage vejledning ved første henvendelse til kommunen.

Til stk. 2

Den ledige eller hjemsendte skal deltage i udformning af den individuelle handlingsplan, da formålet med forslaget er, at den ledige skal tage ansvar for egen forsørgelse i stedet for at modtage passiv forsørgelse. Hertil gælder dog en undtagelse for de hjemsendte, der ligeledes er undtaget fra betingelsen om at få udarbejdet en individuel handlingsplan efter § 8, stk. 4.

Dette er blandt andet for at sikre, at personen både er arbejdsfør og til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er kommunalbestyrelsens ansvar at prioritere indsatsen over for dem, der henvender sig til kommunen. Kommunalbestyrelsen skal sørge for at få udarbejdet den individuelle handlingsplan hurtigst muligt efter den lediges eller hjemsendtes henvendelse.

Handlingsplanerne skal udarbejdes umiddelbart efter henvendelse fra den ledige.

Såfremt den ledige eller hjemsendte ikke deltager i udarbejdelsen af en individuel handlingsplan, vil kommunalbestyrelsen kunne træffe afgørelse om 4 ugers karantæne i henhold til § 13, stk. 1, nr. 1.

Til stk. 3

Med en handlingsplan skal følgende formål søges tilgodeset: At den ledige bliver tilbudt vejledning, opkvalificering, hvis behovet er til stede, aktivering eller anvist arbejde.

Til stk. 4

For hjemsendte gælder en undtagelse fra reglen om udarbejdelse af individuelle handlingsplaner idet kommunalbestyrelse ikke skal udarbejde en handlingsplan, hvis hjemsendelsen maksimalt forventes at være af 14 dages varighed. I disse situationer, hvor hjemsendelse må antages at være så kortvarig, at det rent tidsmæssigt ikke er muligt at nå nogle tiltag i henhold til en individuel handlingsplan. Det ville være uhensigtsmæssigt at afholde de omkostninger, der er forbundet med udarbejdelsen af en individuel handlingsplan, såfremt det på forhånd er åbenlyst, at den individuelle handlingsplan ikke vil kunne nå at blive sat i værk.

Når de 14 dage er gået, skal hjemsendte dog have udarbejdet en individuel handlingsplan på lige fod med andre ledige, der modtager arbejdsmarkedsydelse.

Til stk. 5

Den individuelle handlingsplan skal følge den ledige eller hjemsendte, når denne overgår til at modtage ydelser efter anden lovgivning, hvor der ligeledes stilles krav om individuelle handlingsplaner. Her tænkes på ydelser i henhold til landstingsforordning om offentlig hjælp. Overgår den ledige eller hjemsendte til at modtage ydelser efter forordningen om revalidering, skal den pågældendes revalideringsplan tage afsæt i den allerede udarbejdede individuelle handlingsplan. Kommunen skal således sørge for, at den individuelle handlingsplan følger den ledige, således at der ikke spildes tid og ressourcer på at udarbejde en individuel handlingsplan til en ledig, der allerede har fået udarbejdet en sådan.

Til stk. 6

Handlingsplanen skal justeres og revurderes efter behov. Med "efter behov" menes, at handlingsplanen skal justeres og revurderes, såfremt der sker ændringer i den lediges forhold, der kan have indflydelse på den fastsatte handlingsplan.

Til stk. 7

Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for, hvordan individuelle handlingsplaner skal udarbejdes. Formålet med bekendtgørelsen er at udarbejdelse af handlingsplaner bliver ensartet i kommunerne.

Til § 9

Til stk. 1

Den ledige eller hjemsendte har ret til arbejdsmarkedsydelse fra første henvendelsesdag efter, at ledighed eller hjemsendelse er indtrådt. Såfremt den ledige eller hjemsendte ikke henvender sig til kommunalbestyrelsen på den 1. ledighedsdag eller hjemsendelsesdag, kan der opstå en periode mellem 1. ledighedsdag eller hjemsendelsesdagen og henvendelsesdagen, hvor den ledige eller hjemsendte ikke er berettiget til at modtage arbejdsmarkedsydelse.

Til stk. 2

Forslagets § 9 er en videreførelse af den gældende § 7 i landstingsforordningen om arbejdsmarkedsydelse. En nærmere beregning fremgår af bemærkningerne til § 14 i lovforslaget. Arbejdsmarkedsydelsen kan maksimalt ydes i sammenlagt 13 uger. Såfremt en hjemsendt henvender sig til kommunalbestyrelsen på hjemsendelsesdagen, vil der i forbindelse med 13 ugers fristen kun blive medregnet det antal timer på hjemsendelsesdagen, hvor den pågældende modtager arbejdsmarkedsydelse. Den hjemsendte påføres således ikke et økonomisk tab ved at modtage arbejdsmarkedsydelse på hjemsendelsesdagen.

Til stk. 3

Retten til arbejdsmarkedsydelsen er betinget af, at den ledige eller hjemsendte er arbejdsfør og er til rådighed for arbejdsmarkedet, og at ledigheden ikke er selvforskyldt.

Arbejdsfør skal forstås som defineret i forslagets § 3. Rådighedsbegrebet skal i denne forbindelse forstås således, at kommunalbestyrelsen til enhver tid kan sætte den ledige eller hjemsendte i arbejde. Udgangspunktet er, at den ledige eller hjemsendte skal kunne tage al forefaldende anvist arbejde, dog kan personer, der har en lægeerklæring på begrænsninger i arbejds- evnen ikke anvises former for arbejde, der kan medføre forværring af deres sygdomme.

Ved selvforskyldt ledighed forstås blandt andet, at en person uden rimelig grund opsiges eller forlader sit arbejde, eller selv har foranlediget sin afskedigelse ved misligholdelse af ansættelsesforholdet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1

Ved selvforskyldt ledighed er der således ingen ret til arbejdsmarkedsydelse.

Under ferieperioder er personen ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, hvorfor der ikke kan udbetales arbejdsmarkedsydelse. Tilsvarende gælder ved strejke og lock-out.

Til stk. 4

Denne bestemmelse er ny i forhold til den gældende landstingsforordning. Bestemmelsen er inspireret af § 14 i landstingsforordning nr. 15 af 20. november 2006 om offentlig hjælp. Hensigten med bestemmelsen er at motivere modtagere af arbejdsmarkedsydelse til at tage de vikar job, som kommunerne kan anvise og undgå, at modtagere af arbejdsmarkedsydelsen efter at have været kortvarigt i arbejde mister retten til arbejdsmarkedsydelsen.

Bestemmelsen betyder, at en modtager af arbejdsmarkedsydelse i den periode, hvor der modtages arbejdsmarkedsydelse, kan tage arbejde enkelte dage og derved oppebære løn. Der vil ske en reduktion i arbejdsmarkedsydelsen de dage, hvor der er lønindtægt, men retten til efterfølgende at modtage arbejdsmarkedsydelse fortabes ikke.

Det er forventningen, at bestemmelsen vil føre til, at det vil være lettere at få vikarer til et par dages arbejde, og at motivationen til at tage de jobs, som kan anvises af kommunerne, bliver større. Enkelte dage er således op til 5 dage.

Til stk. 5

Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for rådighedsforpligtigelsen ved bekendtgørelser. Bekendtgørelsen skal fastsætte regler om hvilke krav, der skal være opfyldt for, at den ledige kan siges at være til rådighed samt konsekvenserne af ikke at være til rådighed.

Til § 10

Til stk. 1

For at være berettiget til arbejdsmarkedsydelse under sygdom, skal personen underrette kommunalbestyrelsen om, at den pågældende midlertidigt ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet. Underretningen kan ske telefonisk eller ved personlig henvendelse. Den pågældende kan dokumentere sin sygdom ved lægeerklæring. Med "midlertidigt" menes, at der skal være tale om sygdom, der ikke er varigt invaliderende, således at personen må antages at kunne blive til rådighed for arbejdsmarkedet igen. Bestemmelserne om sygdom finder både anvendelse for ledige, hjemsendte samt lønmodtagere i ansættelsesforhold, der bliver syge.

Som ved ledighed kan perioden, hvor der kan modtages arbejdsmarkedsydelse, maksimalt være 13 uger.

Til stk. 2

Retten til arbejdsmarkedsydelse indtræffer efter, at vedkommende de seneste 13 uger har haft beskæftigelse som lønmodtager. Ved sygdom af mindre end 2 ugers varighed ydes arbejdsmarkedsydelse først fra 3. sygedag. For ledige og hjemsendte, der allerede modtager arbejdsmarkedsydelse, fortsætter udbetalingen af arbejdsmarkedsydelse dog uden afbrydelse. Ledige og hjemsendte, der modtager arbejdsmarkedsydelse, før sygdommens indtræden, modtager således arbejdsmarkedsydelse for 1. og 2. sygedag. For ledige og hjemsendte, der allerede modtager arbejdsmarkedsydelse før sygdommens indtræden, vil dage med arbejdsmarkedsydelse under sygdom indgå i de 13 uger, den ledige eller hjemsendte er berettiget til at modtage arbejdsmarkedsydelse.

Til stk. 3

Ved en sygdomsperiode der varer mere end to uger, udbetales arbejdsmarkedsydelse fra 1. dag. Kommunen skal af egen drift sikre udbetaling af arbejdsmarkedsydelse for 1. og 2. sygedag i tilfælde, hvor en sygdom imod forventning viser sig at vare i mere end to uger.

En uge defineres som fem almindelige arbejdsdage.

Er sygdommen forårsaget af en arbejdsskade udbetales arbejdsmarkedsydelse fra 1. sygedag. Vurderingen af, hvorvidt en skade eller sygdom udgør eller hidrører fra en arbejdsskade, hører under Nævnet for Arbejdsskadeforsikring. Såfremt et sygdomsforløb senere kan tilskrives en arbejdsskade, men den ledige ikke har modtaget arbejdsmarkedsydelse fra 1. sygedag, bliver arbejdsmarkedsydelsen efterudbetalt.

Udbetaling af arbejdsmarkedsydelse i forbindelse med arbejdsskade kan ske i sygdomsperioder i umiddelbar forlængelse af arbejdsskadens optræden. Såfremt det er nødvendigt, at den pågældende skal opereres, og dette først sker på et senere tidspunkt, hvor den pågældende måske er vendt tilbage til arbejdsmarkedet i mellemtiden, vil den pågældende kunne modtage arbejdsmarkedsydelse efter reglerne om sygdom. Det vil sige, at arbejdsmarkedsydelsen kan udbetales fra 3. sygedag, såfremt den pågældende opfylder kravet om 182 timers beskæftigelse inden for de seneste 13 uger. Denne henvisning er indsat af hensyn til, at nogle personer først bliver opereret for en arbejdsskade et stykke tid efter arbejdsskadens optræden.

Hvis sygdommen efterfølgende anerkendes som arbejdsskade med udbetaling af erstatning til følge, skal der ske tilbagebetaling af den udbetalte arbejdsmarkedsydelse, jf. § 16. Bestemmelsen omhandler sygdomsperioder i umiddelbar forlængelse af arbejdsskadens optræden.

Beregningsmetoden af arbejdsmarkedsydelsen er nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 14.

Til stk. 4

Når sygdomsperioden er overstået, og den pågældende igen er til rådighed for arbejdsmarkedet, skal kommunalbestyrelsen underrettes herom.

Såfremt den pågældende ikke raskmelder sig til kommunalbestyrelsen, kan den pågældende blive sat i karantæne, jf. bestemmelserne om karantæne.

Til stk. 5

Bestemmelsen er ny og skal fastslå, at arbejdsmarkedsydelse under sygdom kan ydes optil sammenlagt 13 uger, jf. § 9, stk. 2. Perioden er den samme også når den ledige er syg.

Til § 11

Bestemmelsen henvender sig blandt andet til de ledige, der bliver anvist arbejde og derefter sygemeldes kortvarigt.

Såfremt den ledige har været sygemeldt ud over 3 uger eller ved hyppige sygemeldinger af kortere varighed, hvorved forstås sygefravær i enkelte dage, skal kommunalbestyrelsen undersøge, om den ledige skal overgå til at modtage en anden form for hjælp.

Ved anden form for hjælp forstås revalidering, omskoling eller anden form for offentlig hjælp efter reglerne i relevant lovgivning.

Til § 12

Kommunalbestyrelsen afgør ud fra en konkret vurdering af den enkelte sag, om det anses for nødvendigt at indhente en lægeerklæring. Såfremt kommunalbestyrelsen ønsker en lægeerklæring fra modtageren af arbejdsmarkedsydelse, skal kommunalbestyrelsen betale for rekvireringen heraf.

Bestemmelsen finder blandt andet anvendelse, såfremt en ledig ikke vil påtage sig anvist arbejde eller fra aftalt tilbud om aktivering, beskæftigelse eller opkvalificering med sygdom som begrundelse. I sådanne tilfælde vil det være naturligt at forlange dokumentation forinden en eventuel karantæne indtræder jf. lovens kapitel 5.

Til stk. 2

Kommunalbestyrelsen skal betale for udgifterne til en lægeerklæring.

Til § 13

Til stk. 1

Karantænebestemmelserne træder i kraft, såfremt en ledig eller hjemsendt nægter at deltage i udarbejdelsen af en individuel handlingsplan, påtage sig anvist arbejde eller udebliver fra et anvist arbejde uden gyldig grund.

En gyldig grund til at nægte anvist arbejde kan for eksempel være, at den ledige eller hjemsendte vægrer sig ved at påtage anvist arbejde med påstand om ikke at kunne bestride arbejdet af helbredsmæssige grunde. Hvis situationen opstår, kan kommunalbestyrelsen pålægge den ledige eller hjemsendte at dokumentere dette ved lægeerklæring. Udgifter til lægeerklæring afholdes af kommunalbestyrelsen.

Øvrige forhold, som den ledige eller hjemsendte kan påberåbe sig, for ikke at kunne påtage sig anvist arbejde, kan være manglende uddannelsesmæssige kvalifikationer eller manglende transportmulighed til det pågældende arbejdssted.

Endvidere indtræder karantænen, når den ledige eller hjemsendte uden gyldig grund nægter at deltage i fastsatte opkvalificeringstiltag, aktiverings- eller beskæftigelsestilbud, som er fastsat i den udarbejdede handlingsplan. Endelig indtræder karantænen, hvis den ledige eller hjemsendte undlader at raskmelde sig straks efter sygdom.

En ledig eller hjemsendt har ret til arbejdsmarkedsydelse i 13 uger, hvis den pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet. Udebliver den pågældende fra anvist arbejde, modtager den pågældende ikke arbejdsmarkedsydelse i 4 uger. Men den ledige eller hjemsendte har stadig krav på at modtage arbejdsmarkedsydelse i 13 uger i alt.

Såfremt en ledig eller hjemsendt ikke deltager i udarbejdelsen af en individuel handlingsplan eller stadig udebliver fra aftale om opkvalificering efter 4 uger, må den ledige eller hjemsendte anses for ikke at være til rådighed for arbejdsmarkedet, hvorfor udbetaling af arbejdsmarkedsydelse standses, og den ledige eller hjemsendte vil overgå til anden form for offentlig hjælp.

Til stk. 2

Såfremt der er risiko for at påtagelsen af et anvist arbejde vil medføre, at et eksisterende ansættelsesforhold må opsiges skal det vurderes om det ud fra samfundsmæssige og økonomiske hensyn er ønskværdigt at anvise arbejdet.

Til stk. 3

Karantæneperioden medfører ikke nedsat arbejdsmarkedsydelse men nærmere udskudt udbetaling af arbejdsmarkedsydelse.

Til stk. 4

Der kan således alene gives karantæne én gang. Derefter er der tale om fortabelse af retten til arbejdsmarkedsydelse, da man ikke kan anses for at være til rådighed for arbejdsmarkedet.

Til § 14

Til stk. 1

Arbejdsmarkedsydelsen er skattepligtig og udgør 90% af mindstelønnen for en ikke-faglært arbejder efter overenskomsten mellem SIK og Naalakkersuisut. Arbejdsmarkedsydelsen udgør således én sats, som udbetales til alle berettigede personer. Virkningen heraf er, at alle berettigede personer modtager den samme arbejdsmarkedsydelse, uanset deres forsørgerstatus og hidtidige indkomstniveau.

Til stk. 2

Beregning af ydelsen foretages ved sammentælling af arbejdstimer, ud fra lønsedler, inden for de seneste 13 uger. Er antallet af arbejdstimer under 182, har den ledige ikke ret til arbejdsmarkedsydelse.

Er summen af arbejdstimer mellem 182 og 520 (13 uger à 40 timer), skal de gennemsnitlige ugentlige timetal beregnes. Skulle sammentællingen overstige 520 arbejdstimer lægges tallet med 40 timer per. uge til grund. Hertil skal nævnes, at der er tale om en maksimal ramme.

Arbejdsmarkedsydelsens størrelse beregnes ved første henvendelsesdag og beregningen anvendes i hele ledighedsperioden. Arbejdsmarkedsydelsen kan maksimalt udbetales i 13 uger, jf. § 9, stk. 2, og § 10, stk. 4.

Hvis den pågældende for eksempel inden for de sidste 13 uger har arbejdet 195 timer, er den pågældende kun berettiget til arbejdsmarkedsydelse for 195 timer. De 195 timer vil blive fordelt på de 13 uger, man maksimalt kan modtage arbejdsmarkedsydelse således, at den pågældende vil modtage arbejdsmarkedsydelse for 15 timer per uge i de uger, den pågældende modtager arbejdsmarkedsydelse.

Såfremt den ledige har afholdt ferie inden for de 13 uger, tæller den afholdte ferie som almindelige arbejdsdage.

Ved ledighed i mere end 2 uger i sammenhæng modtager den ledige arbejdsmarkedsydelse hver 14. dag. Ved ledighed, der varer mindre end to uger, udbetales arbejdsmarkedsydelsen sammen med en ordinær lønkørsel fra kommunen.

Arbejdsmarkedsydelsen udbetales ved indsættelse på den lediges konto.

Til stk. 3

Når der sker ændringer i overenskomsten mellem Naalakkersuisut og SIK offentliggøres ændringerne hurtigst muligt.

Til stk. 4

Ny takst for timebetaling får virkning fra den 1. mandag efter offentliggørelsen, således at der ikke skal ske regulering af allerede udbetalte arbejdsmarkedsydelse.

I de år, hvor der forhandles ny overenskomst kan den nye timesats først offentliggøres efter underskrivelsen af overenskomsten. Indtil dette sker, udbetales arbejdsmarkedsydelsen med hidtidig sats.

Til § 15

Til stk. 1

En person, der modtager arbejdsmarkedsydelse, har overfor kommunalbestyrelsen en oplysningspligt vedrørende økonomiske, personlige og sociale forhold, der har betydning for, om personen stadig er berettiget til at modtage arbejdsmarkedsydelse. Oplysningspligten vedrører kun oplysninger, som er ændret i forhold til de oplysninger, kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af. Det skal hertil nævnes, at oplysningspligten omfatter udbetaling af erstatning eller lignende, som den ledige skal oplyse kommunalbestyrelsen om efter § 16.

Til stk. 2

Endvidere kan kommunalbestyrelsen indhente oplysninger fra andre myndigheder for at få sagen oplyst, så det bliver muligt at vurdere, om der er forhold, der gør, at den ledige ikke længere kan modtage arbejdsmarkedsydelse. Muligheden for anmodning om indhentelse af oplysninger er begrundet i, at det skal undgås, at der uberettiget udbetales arbejdsmarkedsydelse. Kommunalbestyrelsen kan dog ikke indhente oplysninger fra andre myndigheder, såfremt anden lovgivning er til hinder herfor. Der skal således ved indhentelse af oplysninger tages hensyn til tavshedspligt eller registerforskrifter m.v.

Til § 16

Arbejdsmarkedsydelsen skal tilbagebetales, hvis modtageren modtager en erstatning, som dækker samme tidsrum og formål, da der ikke må være tale om dobbeltydelse for samme begivenhed. Eventuel tilbagebetaling vil ske efter reglerne i landstinglov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Erstatning i denne sammenhæng, er erstatninger modtageren modtager for arbejdsskade, fra forsikringer eller retslig påbudte erstatninger.

Bestemmelsen vil endvidere navnlig finde anvendelse i de situationer, hvor sygdom efterfølgende anerkendes som arbejdsskade, eller lønmodtageren efterfølgende får udbetalt løn i en opsigelsesperiode, som eventuelt er længere end oprindeligt antaget.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes ved konkurs, hvor boet kan udbetale løn.

Til § 17

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at kræve udbetalt arbejdsmarkedsydelse tilbagebetalt, såfremt den ledige har undladt at give oplysninger som krævet i lovforslagets § 15, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen kan desuden træffe beslutning om tilbagebetaling, såfremt den udbetalte arbejdsmarkedsydelse er udbetalt på falsk grundlag.

Med "mod bedre vidende" menes, at en person bevidst angiver forkerte eller mangelfulde oplysninger til kommunalbestyrelsen.

Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at der foreligger forkerte oplysninger, må kommunalbestyrelsen undersøge, hvorvidt oplysningerne er korrekte.

Til § 18

Til stk. 1

Det er de enkelte kommunalbestyrelser, der afholder udgifterne til arbejdsmarkedsydelsen. Midlerne tilføres kommunerne via det kommunale bloktilskud.

Til stk. 2

Det er bopælskommunen, der i det enkelte tilfælde er forpligtet til at udbetale arbejdsmarkedsydelsen.

Til stk. 3

Såfremt en ledig eller hjemsendt har fået udarbejdet en individuel handlingsplan i en kommune, og den ledige eller hjemsendte flytter til en anden kommune, skal tilflytningskommunen indhente den lediges eller hjemsendtes individuelle handlingsplan fra fraflytningskommunen og tilpasse den individuelle handlingsplan i nødvendigt omfang. Tilpasningen skal ske på grund af, at der kan være forhold, der gør sig gældende i tilflytningskommunen, der nødvendiggør en ændring af den individuelle handlingsplan. Fraflytningskommunen skal straks efter modtagelse af begæring herom fremsende den individuelle handlingsplan til tilflytningskommunen.

Dette skal ske for at reducere omkostningerne forbundet med udarbejdelse af de individuelle handlingsplaner samt for, at den ledige eller hjemsendte ikke skal starte forfra med at få udarbejdet en individuel handlingsplan ved flytning til en ny kommune.

Til § 19

Kommunalbestyrelsens afgørelser om ansøger er berettiget til arbejdsmarkedsydelse, om karantæne og om tilbagebetaling af modtaget arbejdsmarkedsydelse kan ankes til Det Sociale Ankenævn.

Til stk. 2

Fristen for indlevering af klager til Det Sociale Ankenævn er 4 uger efter modtagelse af den afgørelse fra kommunalbestyrelsen, der skal påklages.

Til § 20

Til stk. 1

Det foreslås, at inatsisartutloven træder i kraft 1. juli 2014.

Til stk. 2

Ved ikrafttrædelsen af denne lov ophæves landstingsforordning nr. 5 af 1. juni 2006 om arbejdsmarkedsydelse.